

palàm fecisse, sic nūc definitiua sicut rectius tibi uidetur per demutationes suas & trāslatiōes, sic & cōprehensibiles ut quæ fabricatur inquis à deo quia & cōuertibilis & demutabilis & dispartibilis. Demutationes em̄ eius, inq̄s, dispartibilem eā ostendūt. Et hic à lineis tuis excidisti, quibus circa personā dei usus es, præscribēs deū illū nō ex semetipso fecisse q̄a in partes uenire nō posset. Quis ita æternus & manens in æuū, ac per hoc immutabilis & indiuisibilis. si & materia eadē æternitate censetur, neq̄ initiū habens neq̄ finem. eadē ratione nō poterit pater dispartitiōē & demutatiōē qua nec deus. in æternitatis cōsortio posita participet eū illi necesse est ut uires & leges & conditiones æternitatis. Atq̄ cū dicis partes aut̄ eius omnia simul ex oibus habent ut ex partibus totū dinoscatur, utiq̄ eas partes intelligi uis, quæ ex illa prolatae sunt quæ hodie uident̄ à nobis. Quomodo ergo oia ex om̄ibus habēt utiq̄ ex pristinis. Quādo quæ hodie uidēt̄ aliter habeāt quā pristina fuerūt. Dicis i melius reformatā materiā utiq̄ deteriorib⁹, & uis meliora, deteriorū exēplariū ferre. cōfusa res erat. Nūc uero cōposita est, & uis ex cōpositis, incōposita præberi nulla res speculū est alterius, id est nō cōæqualis. Nemo se apud tonsorē pro homine mulū inspexit, nisi si q̄ putat in hac extractiōe mūdi disposita iā & cōtēpta informē & incultā materiā respōdere. qd̄ hodie informe i mūdo, qd̄ tetrū speciatū in materia; aut speculū sit mūdos materiæ cū ornamentī nomine sit penes Græcos mūdos, quomodo inornata materiæ imaginē præfert ut dicas totū ei⁹ ex passib⁹ cognosci, certe ex illo totū erit etiā hoc quod nō uenit in deformationē, & supra ædidisti nō totā eā fabricatā. Igitur uel hoc rude & cōfugi & mihi cōputum nō in potest ex politis & distinctis & cōpositis recognosci, quæ nec partes materiæ appellari conuenit, cum à forma eius ex mutatione diuisa recesserunt. Reuertor ad motū ut ubiq̄ te lubricum ostendā, incōditus & incōfusus & turbulētus fuit materiæ motus. Sic enim & ollæ undiq̄ ebulliētis similitudinē oppones. & quomodo alibi ali⁹ à te adfirmat̄: cū em̄ uis materiā nec bonā nec malā inducere, Igitur inquis subiacēs materia æqualis momenti habens motū, neq̄ ad bonū neq̄ ad malū plurimū uertit. si æqualis momēti iam nō turbulentus, nec cacabacius, sed compositus & tēperatus scilicet, qui inter bonū & malum suo arbitrio agitatus in neutrā tamē partē pnus & præceptus mediar qd̄ aiunt ginaten ex ui librato ipetu ferebat. Hæc inq̄s nō est hæc turbulēta & passiuitas nō est, sed moderatio & modestia & iustitia mutationis neutram partē iudicātis. Planè si huc & illuc aut in tale rerū magis p̄diuarūt tūc incōcinnitatis & inæqualitatis & turbulentia denotari mereret. Porro si neq̄ ad bonū neq̄ ad malū pnior erat motus, utiq̄ iter bonū & malū agebat. Et ex hoc quoq̄ materiam determinabilē adparet, cuius motus nec malo nec bono pnus, eo quod in neutrū uertebat intra utrūq̄ ab utroq̄ censebat, & hoc nomine ab utroq̄ determinabat̄. Sed & bonū & malū in loco facis, cū dicis motū materiæ in neutrū eorū fuisse propēssum. Materia em̄ quæ i loco erat, neq̄ huc neq̄ illuc deurgēs, i loca nō deurgebat in q̄bus erat bonū & malum. Dans

Fort. pati disp. quā
nec cum illo necesse
& uires.

Fort. concepta.

Fort. ex partibus.

Fort. rude & cōfusi-
sum & incōpositū
non potest.

Fort. mediarquate
(quod aiunt.)

Fort. in alterum.

ADVE
lis aut locur
ci habent, prius
habent, nisi i
conuergent ma
ego & malum
adignas. La
spondis. Dis
ego colligā sin
colectari info
mationē quæ
formationē. nō
imune. Impe
deo, ornari eā
abat exornar
ornari à mate
tu fabri dei
ne aut inter il
minus materi
tis & æternita
diuini proin
cu licit sic m
Nā secundū
neret, concre
libris. Stetit
motū præ tar
dicit. Nā de
est materia
cōpositionis
lentias, ne
horū immen
est cessauit à
Et si per cōpo
fuit natura a
ne. Sed & qu
necessitate, tan
quomodo m
modo appa
rens, & mag
mūdi & de
rit deus ma
tu, sed nō co